

syn til Capitainer og Lieutenanter har Udvalget som Hovedbetragtning gjort gjældende, at det ikke vilde være rigtigt, om man, idet man fastholdt den Grundsætning, jeg tidligere har tilladt mig udvikle, ved denne Leilighed udregne for sig, hvad Gjennemsnitsgagen for Lieutenanter har været, og fastholdt denne, medens man dernæst for sig udregne, hvad Middeltgagen for Capitainer har været, og fastholdt den, thi det numeriske Forhold mellem Lieutenanter og Capitainer er ved den nye Hærplan blevet ikke lidet forrykket. Der kommer nu forholdsvis flere Capitainer og færre Lieutenanter ind i Hæren, imod hvad der har været efter Planen af 1842, og derfor vilde den nævnte Fremgangsmaade ikke give noget rigtigt Resultat. Man har derimod meent, at man vilde komme til et rigtigere Resultat ved at udregne, hvad Middeltgagen er, naar man tager Capitainer og Lieutenanter under Et, hvilket ogsaa er fremstillet i Betænkningen. De Herrer ville erindre, at denne Middeltgage har været 900 Rd., og den foreslaae vi fremdeles at fastholde for Capitainer og Lieutenanter i Forening, saaledes at vi, idet vi lægge den til Grund, foretage den hensigtsmæssigste Fordeling imellem Middeltgagen for Capitainclassen og Middeltgagen for Lieutenantclassen. Derved ere vi komne til at sætte som Middeltgage for Premierlieutenanter 600 Rd. og som Middeltgage for Capitainer 1,425 Rd., hvorhos vi ere blevene staaende ved Krigsministerens Forslag om en Gage for Secondlieutenanter af 360 Rd. Lægges disse Tal sammen, udkommer Gjennemsnittet, og jeg har allerede tilladt mig at nævne, at man derved bliver staaende ved det samme Gjennemsnit, man hidtil har havt, og som man troer at burde fastholde. — Hvad Generalerne angaaer, ere vi gaaede ud fra den samme Grundbetragtning, som jeg tillod mig at fremhæve under Hærlovens Behandling, nemlig at Thinget ikke ved at vedtage en Forøgelse af Generalernes Antal dermed har vedtaget at ville forvolde Statskassen nogen forøget Bekostning. Derfor have vi som Generalsgage sat den af Krigsministeren foreslaaede ældste Oberstgage, 3,500 Rd., for det samme Antal, som Krigsministeren har foreslaaet at tillægge den, nemlig 6, og dernæst

have vi foreslaaet endnu en Forandring, thi medens Krigsministeren har sat Gagen for de to ældste Generaler til 4,500 Rd. og for de Andre til 4,000 Rd., have vi ikke anseet det for nødvendigt at gaae saa høit, men meent at kunne blive staaende ved 4,000 Rd.; vi have altsaa sat 4,000 Rd. for de 6 ældste og 3,500 Rd. for de 6 yngste Generaler. Det er herpaa, at de af Udvalgets Fleertal stillede Forslag under Nr. 17—24 gaae ud. — Forslaget under Nr. 25 angaaer kun en Redactionsforandring. — Forslaget under Nr. 26 beroer paa, at Krigsministeren med Hensyn til de Tillæg, som det er foreslaaet at vedligeholde for visse, ganske enkelte Stillinger i Hæren, har i Lovudkastet gjort en Forstjæl mellem Noget, der kaldes Pønningstillæg, og Noget, der kaldes Bestillingstillæg, hvorved der fra Ministeriets Side aabenbart er tilfattet, at de førstnævnte skulde medføre en Pensionsberettigelse, medens de sidstnævnte ikke skulde medføre en saadan. Ved at see hen til, hvad det er for Bestillinger, hvorfor man vil give disse pensionsberettigende Tillæg, forekommer det os imidlertid, at de, som beklæde dem, paa inget Maade i Realiteten ere anderledes stillede end Andre, og at der derfor ikke er nogen som helst Grund til at gjøre disse Tillæg pensionsberettigende. Derfor foreslaae vi, at alle Tillægene skulle opføres som Bestillingstillæg, altsaa som saadanne, vedkommende Officeer kun nyder, saalænge han er i Function, men som bortfalde uden noget Vederlag, naar han forsættes til en anden Function, hvorhos de, naar han affædiges, ikke komme i Betragtning ved Pensionsberegningen. — Forslaget under Nr. 27 gaaer ud paa, at nogle af disse Bestillingstillæg skulle udgaae, og det er da navnlig dem, man havde tiltænkt Officererne af Generalstaben for den Tid, de staae i denne. Det er forekommet os, at de ikke stemme obereens med Grundsætningerne for de andre Bestillingstillæg, thi disse ere kun, som jeg før sagde, tilstaaende i enkelte, og navnlig i to Classer af Tilfælde. Den Første er, at det Hver, en Officeer maatte faae, er af den Bestaffenhed, at han bliver nødt til at afholde visse Udgifter paa Grund af denne sin Stillings, og i saa Fald have vi næsten Alle fundet,